

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Anneliese Pleye: Emma in Bad Twischnaohn

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Anneliese Pleye

Emma in Bad Twischnaohn

Stief steiht sei dor,
prall un rund,
Müssen up 'n Kopp,
Fäute an de Grund.
Up de Wagt bring sei
wull ein poor Pund.

De Baodeanzug kleed't ehr gaud,
heff se tau 'n Schwömmen noch kien Maut?

Heff sei woll Sörjen,
off kribbelt ehr 't innen Maogen?
Is ehr dat Waoter doch tau kold,
off feuhlt sei sick dorför tau old?

Eine Antwort kann sei us nich gäven,
ut Beton is ja ehr Läven.

*Dicke Dame aus dem
Gartenkulturzentrum
in Bad Zwischenahn*

Erika Täuber

Mien Kanarienvagel

„Man, Hinnerk, ik grateer di ok, harst ja Geburtsdag, nich?“, reep Jonny. „Hest düchtig fiert?“

„Na ja“, winkt Hinnerk af. He verstunn den Wink mit ‘n Tuunpahl. „Man, kumm doch mal ‘rüm - na Fieravend. För di heff ik jümmer een stahn!“

„Weet ik doch! - Wat hest du denn to ‘n Geburtsdag kregen, vun dien Fru?“, wull Jonny weten un dachde an Ünnerbücksen un Strümp. Hinnerk smuustergrien: „Du, Jonny, dor kumst du nie op - en Kanarienvagel!“

„Dunnerlüttjen, wat wullt du dor denn mit, Hinnerk?“

„Wat ik dormit will? De Vagel schall mi wat vörsing’n. Siet de Kinner ut ‘n Huus sünd, is dat reinweg to still bi us. Ja, un denn snack ik mit dat Deert.“

„Snacken? Mit’n Kanarienvagel? - Ja, wenn dat een Papagei weer, nich?“, schüddkopp Jonny. „Du, ik har mal een vun ...“

Man, Hinnerk leet em gar nich utsnacken, he reep: „Mien Hansi is so klook, de snackt ok mit mi. Un ik kann em förwiß verstahn!“

„Man, du tüünst ja, Hinnerk!“ reep Jonny vergrellt. „Een Kanarienvagel is doch keen Papagei! Du weest doch, mien Lora, de ik mal mitbröcht heff vun ...“

Hinnerk hör garnich hen, he sä: „Mien Kanarienvagel kann mi ok seggen, wat ik don schall, wenn ik avends na Huus kam!“

„So?“ reep Jonny füüensch. „Seggt he di, du schaffst in’ Goorn gahn un ümgraven of dien Fru bi’n Afwasch helpen?“

„Ach wat, Hansi is doch mien Fründ, wat denkst du denn!“

„Na, denn verklar mi dat doch mal, Hinnerk!“

„Jonny, paß op: Ik kam na Huus, hang mien Mütz an ‘n Nagel, treck mien Schoh ut un gah in’e Stuur“, sä Hinnerk.